

KINH TẾ – CHÍNH TRỊ – XÃ HỘI

TRUNG QUỐC TRƯỚC THỀM ĐẠI HỘI XVIII CỦA ĐẢNG CỘNG SẢN THÀNH TỰU VÀ VẤN ĐỀ TỒN TẠI CỦA QUÁ TRÌNH CẢI CÁCH PHÁT TRIỂN

PGS. NGUYỄN HUY QUÝ

Để hiểu về Đại hội XVIII ĐCS Trung Quốc trước hết chúng ta cần thấy được Đại hội đã được tiến hành trong bối cảnh lịch sử nào trong quá trình phát triển của Trung Quốc, trong thời điểm nào của công cuộc cải cách, mở cửa, hiện đại hóa đất nước dưới sự lãnh đạo của Đảng.

Trong hơn 30 năm qua của quá trình lãnh đạo công cuộc cải cách và phát triển, cứ 10 năm Đảng Cộng sản Trung Quốc đều có Đại hội xác lập một thể hệ lãnh đạo mới, đưa ra những chủ trương chính sách mới. Đại hội XII năm 1982 tiến hành sau Hội nghị Trung ương 3 khóa XI, xác lập thể hệ lãnh đạo thứ 2 do Đặng Tiểu Bình làm nhân vật trung tâm, đưa ra đường lối xây dựng “chủ nghĩa xã hội có đặc sắc Trung Quốc”. Đại hội XIV năm 1992 tiến hành sau khi thể hệ lãnh đạo thứ 3 do Giang Trạch Dân làm

nhân vật trung tâm, đưa ra đường lối xây dựng “kinh tế thị trường xã hội chủ nghĩa”. Đại hội XVI năm 2002 xác lập thể hệ lãnh đạo thứ tư do Hồ Cẩm Đào lãnh đạo, đưa ra đường lối “xây dựng toàn diện xã hội khá giả”. Đại hội XVIII xác lập thể hệ lãnh đạo thứ 5 do Tập Cận Bình lãnh đạo sẽ đưa ra những đường lối, chủ trương chính sách của Đảng trong “giai đoạn quyết định” tiến tới hoàn thành công cuộc “xây dựng toàn diện xã hội khá giả” vào năm 2020.

Đại hội XVIII Đảng Cộng sản Trung Quốc diễn ra trong bối cảnh tình hình quốc tế và khu vực, tình hình trong nước và trong Đảng thời gian qua có những thay đổi to lớn, nhanh chóng, sâu sắc và khó lường. Những diễn biến của tình hình quốc tế và khu vực trong thời điểm chuyển giao từ thập niên thứ nhất đến thập niên thứ hai của thế kỷ XXI đã tác

động vào Trung Quốc. Trước hết là cuộc khủng hoảng tài chính toàn cầu và những hệ lụy của nó đã làm xáo trộn nhiều thiết chế kinh tế, chính trị, làm thay đổi các mối quan hệ quốc tế mà tới nay vẫn chưa rõ lối thoát dẫn tới ổn định để mở ra giai đoạn phát triển mới. Thực ra, tâm chấn của cuộc khủng hoảng tài chính toàn cầu hiện nay nằm trong tầng sâu của nền kinh tế: đó là biểu hiện của sự khủng hoảng về lý thuyết phát triển ở Mỹ và các nước phương Tây.

Ở Trung Quốc, qua 30 năm cải cách mở cửa, hiện đại hóa dưới sự chỉ đạo của lý luận Đặng Tiểu Bình, sức sản xuất đã được một bước giải phóng và phát triển mạnh mẽ, nhưng những mục tiêu thể hiện bản chất của chủ nghĩa xã hội là “tiêu diệt bóc lột, xóa bỏ phân hóa hai cực, tiến tới cùng giàu có” mà Đặng Tiểu Bình đề ra thì chẳng những chưa đạt tới mà cũng chưa tìm ra giải pháp hữu hiệu để làm giảm tốc độ phân hóa giàu nghèo, mâu thuẫn xã hội. Sự kiện Bạc Hy Lai xảy ra trước thềm Đại hội XVIII đã phản ánh phần nào những vấn đề nội bộ Đảng Cộng sản Trung Quốc.

Trong bối cảnh quốc tế, trong nước, và trong Đảng hiện nay Đại hội XVIII Đảng Cộng sản Trung Quốc sẽ bầu ra ban lãnh đạo mới và đề ra những chủ trương chính sách nhằm tận dụng “thời cơ chiến lược quan trọng” hoàn thành công cuộc “xây dựng toàn diện xã hội khá giả” vào năm 2020. Để tìm hiểu vấn đề này, chúng ta cùng nhìn lại tình hình Trung Quốc qua 10 năm đầu thế kỷ XXI, nhất

là 5 năm gần đây từ sau Đại hội XVII năm 2007, phân tích những thành tựu đã đạt được, và những vấn đề còn tồn tại.

1. Những thành tựu đã đạt được

♦ Về kinh tế

Trong 10 năm qua, sau khi gia nhập Tổ chức thương mại thế giới (WTO) vào năm 2001, kinh tế Trung Quốc đã từng bước hội nhập sâu vào kinh tế thế giới, kim ngạch ngoại thương tăng gấp 6 lần (từ 500 tỷ USD lên khoảng 3000 tỷ USD), GDP tăng bình quân hàng năm 10,5%, tổng lượng kinh tế (tính theo GDP) từ vị trí thứ 6, lần lượt vượt qua Anh, Pháp, Đức, Nhật trở thành nền kinh tế lớn thứ hai thế giới (sau Mỹ), năm 2011 GDP đạt 47.300 tỷ nhân dân tệ (NDT). Kinh tế Trung Quốc chịu tác động lớn của khủng hoảng tài chính toàn cầu, nhưng vẫn duy trì được tốc độ tăng trưởng tương đối cao và phát triển tương đối ổn định, có thể hình dung là “điểm sáng” trong khung cảnh ảm đạm của kinh tế thế giới. Từ đầu năm 2011 tới nay tốc độ tăng trưởng kinh tế tăng chậm lại (Năm 2011: quý 1: 9,7%, quý 2: 9,5%, quý 3: 9,1%, quý 4: 8,6%. Năm 2012: quý 1: 8,1%, quý 2: 8,6%, quý 3: 7,4%), nhưng hầu như chắc chắn là vẫn đạt chỉ tiêu kế hoạch đề ra cho năm 2012 là tăng trưởng 7,5%, và trong tương lai có khả năng đạt chỉ tiêu đề ra cho Quy hoạch 5 năm lần thứ XII (2011 - 2015) là tăng trưởng bình quân hàng năm 7%. Tốc độ tăng trưởng kinh tế Trung Quốc chậm lại là do nhu cầu nhập khẩu hàng hoá Trung

Quốc của thị trường quốc tế giảm mạnh, mặt khác cũng do nhà nước Trung Quốc chủ động điều chỉnh tốc độ tăng trưởng hợp lý vì mục tiêu chuyển đổi phương thức phát triển kinh tế theo hướng kết hợp hài hòa hơn với phát triển xã hội.

♦ *Về chính trị*

Mặc dù trong hơn 10 năm qua tình hình chính trị thế giới và quan hệ quốc tế, cũng như những mâu thuẫn trong nước có những diễn biến phức tạp, nhưng Trung Quốc vẫn duy trì được cục diện ổn định tương đối để tiếp tục công cuộc xây dựng và phát triển đất nước. Theo đánh giá của Đại hội XVIII ĐCS Trung Quốc, trong những năm qua ở Trung Quốc “Việc xây dựng pháp chế dân chủ đã tiến một bước dài. Cải cách thể chế chính trị được tiếp tục thúc đẩy... Dân chủ cơ sở tiếp tục phát triển. Đã hình thành hệ thống luật pháp XHCN đặc sắc Trung Quốc, công cuộc xây dựng nhà nước pháp quyền XHCN đã thu được những thành tựu nổi bật. Mặt trận thống nhất yêu nước được củng cố, mở rộng. Cải cách hành chính đã đi vào chiều sâu. Cải cách thể chế tư pháp và cơ chế công tác có những tiến triển mới ...”⁽¹⁾. Công tác xây dựng Đảng được thúc đẩy với sự chỉ đạo của “tư tưởng quan trọng ba đại diện” nhằm nâng cao trình độ lãnh đạo và năng lực cầm quyền của Đảng đáp ứng yêu cầu của tình hình mới.

♦ *Về văn hóa*

Qua quá trình cải cách, mở cửa, hiện đại hóa, các sự nghiệp văn hóa, giáo dục,

khoa học kỹ thuật ở Trung Quốc đã có sự phát triển nhanh chóng, đáp ứng nhu cầu ngày càng tăng đời sống tinh thần của quần chúng và công cuộc phát triển kinh tế - xã hội, văn học nghệ thuật đã kế thừa di sản truyền thống và thu hút tinh hoa nhân loại, hướng tới một nền “văn hóa tiên tiến XHCN”; khoa học - kỹ thuật tiến bộ đáng kể qua du nhập thành tựu của các nước phát triển và “tự sáng tạo” đạt tới những tiêu chuẩn trong một số ngành công nghệ cao, phương châm “khoa giáo hưng quốc” (dựa vào khoa học, giáo dục để chấn hưng đất nước) được quán triệt trong đường lối phát triển kinh tế - xã hội.

♦ *Về xã hội*

Trên cơ sở phát triển kinh tế, đời sống cư dân ở thành phố cũng như ở nông thôn qua hơn 30 năm cải cách và phát triển đã được nâng cao rõ rệt. Đại hội XVI Đảng Cộng sản Trung Quốc năm 2002 đã có chủ trương điều chỉnh đường lối nhằm kết hợp hài hòa giữa tăng trưởng kinh tế với phát triển xã hội, đề ra nhiệm vụ chiến lược từ đó tới năm 2020 là “xây dựng toàn diện xã hội khá giả”. Đại hội XVII năm 2007 đã nâng cao tầm quan trọng của phát triển xã hội ngang tầm với cải cách và phát triển kinh tế, chính trị, xã hội, chủ trương tập trung nỗ lực “phát triển xã hội, trọng tâm là cải thiện dân sinh”, nhằm mục tiêu “xây dựng xã hội hài hòa XHCN”.

♦ *Về môi trường sinh thái*

Trước tình trạng môi trường sinh thái bị ô nhiễm nghiêm trọng trong quá trình

phát triển kinh tế những năm cuối thế kỷ trước, chuyển sang đầu thế kỷ mới nhiệm vụ “xây dựng văn minh sinh thái” cũng được nâng ngang tầm với xây dựng và phát triển kinh tế, chính trị, văn hóa, xã hội trong mục tiêu “xây dựng toàn diện xã hội khá giả”. Đại hội XVII chủ trương đến năm 2020 “cơ bản hình thành cơ cấu ngành nghề, phương thức tăng trưởng, và hình thức tiêu dùng tiết kiệm năng lượng, nguyên liệu, bảo vệ môi trường sinh thái ...”⁽²⁾. Trong các kế hoạch phát triển kinh tế xã hội những năm đầu thế kỷ mới, nguyên tắc bảo vệ môi trường sinh thái đã được tuân thủ và thực thi đạt nhiều thành tựu đáng ghi nhận.

• *Về quan hệ đối ngoại*

Qua hơn 30 năm cải cách, mở cửa và hiện đại hóa, trên cơ sở thực lực kinh tế và hoạt động đối ngoại, vị thế và ảnh hưởng của Trung Quốc trên trường quốc tế được nâng cao rõ rệt. Chuyển sang thế kỷ XXI, kinh tế Trung Quốc đã hội nhập sâu vào kinh tế thế giới, hoạt động đối ngoại của Trung Quốc đã được đẩy mạnh tại các châu lục và các tổ chức quốc tế, khu vực. Đại hội XVI Đảng Cộng sản Trung Quốc đã nhận định “Hòa bình và phát triển vẫn là chủ đề thời đại ngày nay ...” và Trung Quốc sẽ “tranh thủ môi trường quốc tế hòa bình và môi trường xung quanh ổn định trong thời gian tương đối dài ...” để hiện đại hóa. Đại hội XVI đã đề xuất một cách có hệ thống chính sách đối ngoại: “Tiếp tục cải thiện

và phát triển quan hệ với các nước phát triển..., tăng cường quan hệ hữu nghị với các nước láng giềng..., tăng cường đoàn kết và hợp tác với thế giới thứ ba (các nước đang phát triển)..., tích cực tham gia các hoạt động ngoại giao đa phương, phát huy vai trò tại Liên hợp quốc và trong các tổ chức quốc tế, cũng như các tổ chức khu vực ...”⁽³⁾. Trong hơn 10 năm đầu của thế kỷ XXI, hoạt động đối ngoại của Trung Quốc đã vươn ra phạm vi toàn cầu, phục vụ công cuộc hiện đại hóa trong nước và đóng góp vào những nỗ lực chung của cộng đồng quốc tế.

Tóm lại, hơn 30 năm cải cách, mở cửa, hiện đại hóa, đặc biệt là trong hơn 10 năm qua Trung Quốc đã thu được những thành tựu lớn trên các lĩnh vực của đời sống xã hội trong nước, đồng thời vị thế của Trung Quốc đã được nâng cao trên trường quốc tế. Tuy nhiên, con đường hiện đại hóa còn dài, Trung Quốc hiện đang đứng trước những khó khăn và thách thức không nhỏ tồn tại từ lâu hoặc mới nảy sinh trong quá trình cải cách và phát triển. Đại hội XVIII Đảng Cộng sản Trung Quốc vừa qua đã diễn ra trong bối cảnh đó.

2. Những vấn đề tồn tại

Báo cáo chính trị do Tổng Bí thư Hồ Cẩm Đào trình bày tại Đại hội XVIII ĐCS Trung Quốc đã khái quát những vấn đề tồn tại hiện nay ở Trung Quốc như sau:

“...Phải tỉnh táo thấy rằng... trên con đường tiến lên phía trước còn không ít

khó khăn và vấn đề. Chủ yếu là: vấn đề phát triển không cân đối, không hài hòa, không bền vững vẫn còn thể hiện rõ, năng lực sáng tạo khoa học công nghệ yếu kém, kết cấu ngành nghề không hợp lý, cơ sở nông nghiệp vẫn còn mỏng, tình trạng khó khăn do khan hiếm tài nguyên gia tăng, những rào cản do cơ chế, thể chế đối với phát triển một cách khoa học vẫn còn tương đối nhiều, nhiệm vụ đưa cải cách mở cửa vào chiều sâu và chuyển đổi phương thức phát triển kinh tế rất nặng nề, khoảng cách chênh lệch về phát triển giữa thành thị và nông thôn và phân phối thu nhập của cư dân vẫn còn tương đối lớn, mâu thuẫn xã hội rõ ràng đang tăng lên, những vấn đề liên quan đến lợi ích thiết thân của quần chúng như giáo dục, việc làm, bảo hiểm xã hội, y tế, nhà ở, môi trường sinh thái, an toàn thực phẩm, dược phẩm, an ninh xã hội, xử án, thi hành án, v.v... tương đối nhiều, cuộc sống của một bộ phận quần chúng tương đối khó khăn, trong một số lĩnh vực đạo đức xuống cấp, thiếu trung thực; một số cán bộ thiếu năng lực lãnh đạo phát triển một cách khoa học, một số tổ chức cơ sở Đảng yếu kém rời rạc, một số ít cán bộ đảng viên dao động về lý tưởng, thiếu niềm tin, những vấn đề chủ nghĩa hình thức, chủ nghĩa quan liêu còn nổi cộm, hiện tượng xa hoa lãng phí còn nghiêm trọng; trong một số lĩnh vực những hiện tượng tiêu cực, tham nhũng tràn lan, tình hình đấu tranh chống tham nhũng còn gay go ...”⁽⁴⁾.

Những vấn đề tồn tại nói trên có nguyên nhân khách quan và chủ quan, có vấn đề tồn tại từ lâu, có vấn đề mới nảy sinh trong quá trình cải cách và phát triển, có vấn đề mang tính giai đoạn có thể giải quyết trong thời gian ngắn, có vấn đề cơ bản đòi hỏi phải có sự đột phá mạnh mẽ mới có thể vượt qua. Đại hội XVIII Đảng Cộng sản Trung Quốc đã đề cập những khó khăn và vấn đề phải giải quyết trong thời gian tới, cũng có nghĩa là những khó khăn và vấn đề đang tồn tại hiện nay ở Trung Quốc, trong đó có các vấn đề đáng chú ý sau đây:

Trước hết là vấn đề chuyển biến phương thức phát triển kinh tế, trong đó có vấn đề nội bộ nền kinh tế và vấn đề quan hệ giữa kinh tế và xã hội.

Trong hơn 30 năm qua, Trung Quốc đã phát triển kinh tế theo chiều rộng, chủ yếu dựa vào “cỗ xe tam mã” đầu tư, xuất khẩu, tiêu dùng trong nước, nhưng nói chung vẫn là một nền kinh tế nặng về hướng ngoại (năm 2011 xuất khẩu vẫn chiếm tỷ lệ trên 30% trong GDP). Thị trường trong nước với hơn 1,3 tỷ dân, nhưng sức mua còn có hạn (GDP bình quân đầu người mới khoảng 5.500 USD) tài nguyên thiên nhiên bình quân đầu người thấp hơn mức bình quân trên thế giới, hiệu quả sử dụng lại không cao (để tạo ra 10.000 NDT GDP mức tiêu hao tài nguyên ở Trung Quốc gấp 3,4 mức bình quân của thế giới, để tạo ra 1 USD GDP mức tiêu hao năng lượng ở Trung Quốc gấp 4,3 lần ở Mỹ, 7,7 lần ở Đức, Pháp,

11,5 lần ở Nhật). Chuyển sang nền kinh tế thị trường chủ yếu dựa vào hàm lượng khoa học công nghệ trong sản xuất kinh doanh và thị trường tiêu thụ trong nước là phương hướng Trung Quốc phải hướng tới nhưng còn khó khăn, lâu dài. Cuộc chạy đua giành vị thế về tổng lượng kinh tế Trung Quốc đã thắng ngoạn mục trong 30 năm qua, nhưng cuộc chạy đua về chất lượng nền kinh tế thì con đường còn dài và đầy trắc trở đối với Trung Quốc. Thủ tướng Ôn Gia Bảo cũng đã nói rằng “Việc Trung Quốc thực sự hiện đại hóa còn phải trải qua trăm năm”.

Về mối quan hệ giữa tăng trưởng kinh tế và phát triển xã hội theo con đường XHCN đặc sắc Trung Quốc, hai mươi năm trước Đặng Tiểu Bình đã nói rõ khi đề cập “bản chất của chủ nghĩa xã hội là giải phóng sức sản xuất, phát triển sức sản xuất, tiêu diệt bóc lột, xóa bỏ phân hóa hai cực, cuối cùng dẫn tới mọi người cùng giàu có”⁽⁵⁾. Trong hơn 30 năm qua, cho tới nay, Trung Quốc mới thực hiện “giải phóng sức sản xuất, phát triển sức sản xuất”, còn “tiêu diệt bóc lột” và “xóa bỏ phân hóa hai cực” thì chẳng những chưa thực hiện được, mà còn chưa có cách nào để hạn chế độ chênh lệch giàu nghèo ngày càng lớn. Chỉ số GINI ở Trung Quốc đã xấp xỉ 0,5 là mức báo động về mâu thuẫn xã hội và bất ổn xã hội. Trước thêm Đại hội XVIII vấn đề tăng trưởng kinh tế và thực hiện chế độ phân phối công bằng đã diễn ra cuộc tranh cãi sôi nổi và gay gắt ở Trung

Quốc, vì đó là vấn đề thuộc “bản chất của chủ nghĩa xã hội”.

Thứ hai là vấn đề cải cách thể chế chính trị và vấn đề xây dựng Đảng.

Nói chung, trong 30 năm qua cải cách thể chế chính trị ở Trung Quốc chậm hơn so với cải cách thể chế kinh tế. Cho tới nay những rào cản về cơ chế và thể chế chính trị vẫn tác hại đến phát triển kinh tế - xã hội. Từ Đại hội XV (năm 1997) Đảng Cộng sản Trung Quốc đã xác định rõ mục tiêu xây dựng nhà nước pháp trị (pháp quyền), thực hiện chính trị dân chủ XHCN, nhưng phương thức và giải pháp cải cách cho tới nay còn là vấn đề. Trong điều kiện một Đảng lãnh đạo, đa Đảng hợp tác, làm thế nào để xây dựng nhà nước pháp quyền, chính trị dân chủ XHCN, cho tới nay vẫn chưa có giải pháp mang tính đột phá mang lại kết quả trên thực tế. Trong khi đó, với sự chỉ đạo của “tư tưởng quan trọng ba đại diện”, công tác xây dựng Đảng của Đảng Cộng sản Trung Quốc trong mười năm qua có những tiến bộ trong việc nâng cao trình độ lãnh đạo và năng lực cầm quyền, nhưng “trong Đảng còn tồn tại không ít vấn đề không đáp ứng yêu cầu của tình hình và nhiệm vụ mới, không phù hợp với tính chất và tôn chỉ của Đảng... Một số đảng viên, cán bộ dao động về niềm tin, lý tưởng, không kiên định niềm tin đối với chủ nghĩa Mác, đối với chủ nghĩa xã hội đặc sắc Trung Quốc...”⁽⁶⁾. Tình trạng tham nhũng, cửa quyền, vô trách

nhiệm trong đảng viên và cán bộ nhà nước nói chung ở Trung Quốc vẫn còn rất nghiêm trọng, việc chống tham nhũng trong mấy năm qua đã được triển khai tích cực nhưng vẫn chưa làm xoay chuyển được tình hình. “Báo cáo công tác của Ủy ban kiểm tra kỷ luật Trung ương Đảng Cộng sản Trung Quốc” trình bày tại Đại hội XVIII vừa qua cho biết: “Từ tháng 11-2007 đến tháng 6-2012 cơ quan giám sát kỷ luật trong cả nước đã lập hồ sơ 643.759 vụ án, xét xử 639.068 vụ, xử lý 668.429 người phạm kỷ luật Đảng và chính quyền, số vụ hối lộ trong thương nghiệp là 81,391 vụ với số tiền 22,203 tỉ NDT...”⁽⁷⁾. Các nhà lãnh đạo Đảng và nhà nước đã nhiều lần nhấn mạnh tình trạng tham nhũng can hệ tới sinh tử tồn vong của Đảng, của chế độ, nhưng cho tới nay, tình hình tham nhũng vẫn còn rất nghiêm trọng.

Thứ ba, mâu thuẫn giữa các giai tầng xã hội tập đoàn lợi ích, dân tộc, tôn giáo:

Quá trình cải cách và phát triển đã làm nảy sinh những vấn đề mới trong quan hệ xã hội, tạo nguy cơ bất ổn xã hội. Trước hết đó là sự phân tầng xã hội và quan hệ lợi ích giữa các giai tầng xã hội. Phân tầng xã hội là kết quả tất yếu của quá trình phát triển từ xã hội truyền thống sang xã hội hiện đại tại các quốc gia trên thế giới. Nhưng trong điều kiện chế độ xã hội chủ nghĩa giải quyết quan hệ lợi ích giữa các giai tầng xã hội mới xuất hiện như thế nào là vấn đề không

đơn giản. Nền kinh tế thị trường ở Trung Quốc có mặt trái của nó tạo ra những mâu thuẫn và những xung đột về lợi ích giữa các giai tầng ngay trong khu vực kinh tế nhà nước, trong công nhân, trong nông dân, giữa công nhân và nông dân, giữa công nhân, nông dân với doanh nghiệp nhà nước, doanh nghiệp tư nhân, v.v... Mỗi năm ở Trung Quốc có hàng chục vạn vụ bất ổn chính trị do xung đột lợi ích chính trị. Vụ phản kháng của nông dân Ô Khảm (thành phố Sán Vĩ, Quảng Đông) những tháng cuối năm 2011 là một sự kiện điển hình, lý do là chính quyền địa phương bán đất nông nghiệp cho các doanh nghiệp bất động sản mà không đền bù, lại còn đàn áp sự phản kháng của người dân.

Vấn đề dân tộc, tôn giáo cũng còn gay go phức tạp. Mặc dù Đảng và nhà nước Trung Quốc đã cố gắng hỗ trợ nhân dân các khu tự trị Tây Tạng, Tân Cương, v.v... phát triển kinh tế, nâng cao đời sống trong khuôn khổ chiến lược “Đại khai phát miền Tây”, nhưng do nhiều nguyên nhân mâu thuẫn về dân tộc tôn giáo, các hoạt động phản kháng ở đó chưa bao giờ ngưng nghỉ, trong đó có vụ nổi loạn nghiêm trọng ở Tây Tạng năm 2008 và ở Tân Cương năm 2010.

Thứ tư, quan hệ đối ngoại của Trung Quốc cũng đang đứng trước những thách thức mới.

Những khủng hoảng tài chính toàn cầu và tình trạng suy thoái kinh tế tại

hiều nước trên thế giới hiện nay làm cho mâu thuẫn và cạnh tranh giữa các quốc gia càng trở nên gay go. Việc Mỹ chuyển trọng tâm chiến lược sang khu vực Châu Á - Thái Bình Dương đặt Trung Quốc trước những thách thức mới. Trong khi đó mâu thuẫn giữa Trung Quốc với “các nước xung quanh” có phần gia tăng trong mấy năm qua xoay quanh vấn đề tranh chấp biển đảo, nguy cơ trỗi dậy của chủ nghĩa dân tộc cực đoan, nếu không được xử lý thỏa đáng sẽ ảnh hưởng đến quan hệ của Trung Quốc với các nước láng giềng. Trên bình diện quốc tế, cuộc cạnh tranh địa-chính trị, địa-kinh tế tại các châu lục, những biến động chính trị trong thời gian qua tại Bắc Phi và Trung Đông cũng đặt Trung Quốc trước những thử thách mới. Tình hình quốc tế và khu vực đòi hỏi Đại hội XVIII thể hiện rõ đường lối, chính sách đối ngoại của Trung Quốc trong những năm tới nhằm cải thiện quan hệ với các nước trong cộng đồng quốc tế, phục vụ cho công cuộc xây dựng hiện đại hóa đất nước.

Tóm lại, qua 30 năm cải cách mở cửa, hiện đại hóa Trung Quốc đã đạt được những thành tựu lớn trên các lĩnh vực, đồng thời cũng tồn tại những khó khăn và vấn đề từ lâu chưa giải quyết được hoặc mới phát sinh trong quá trình cải cách, phát triển.

Ngày nay thế giới, khu vực, trong nước và trong Đảng đã có nhiều thay đổi

to lớn và sâu sắc, Đại hội XVIII ĐCS Trung Quốc có nhiệm vụ lịch sử đưa ra những chủ trương chính sách thích hợp về đối nội, đối ngoại trong giai đoạn quyết định của công cuộc xây dựng toàn diện xã hội khá giả dự định sẽ hoàn thành vào năm 2020.

CHÚ THÍCH:

(1) Báo cáo chính trị do Tổng Bí thư Hồ Cẩm Đào trình bày tại Đại hội XVIII ĐCS Trung Quốc ngày 8/11/2012

(2) Báo cáo chính trị tại Đại hội XVII ĐCS Trung Quốc

(3) Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XVI ĐCS Trung Quốc, NXB Chính trị quốc gia, Hà Nội 2003, tr. 82-84

(4) Báo cáo chính trị do Tổng Bí thư Hồ Cẩm Đào trình bày tại Đại hội XVIII ĐCS Trung Quốc

(5) “Đặng Tiểu Bình văn tuyển” Quyển III, bản Trung văn. NXB Nhân dân, 1993, tr. 373.

(6) Nghị quyết của Trung ương ĐCS Trung Quốc về mấy vấn đề quan trọng tăng cường và cải thiện công tác xây dựng Đảng trong tình hình mới, http://news.xinhuanet.com/politics/2009-09/27/content_12118429_11.htm

(7) http://news.xinhuanet.com/18cpcnc/2012-11/19/c113727204_3.htm

